

da se okraji in srenje začnejo za celo podjetje zanimati. Spodnji Štajer zastopajo dr. Reiser, dr. Nekerman in — čuda velika — dunajski advokat in celjski poslanec dr. Forregger. Reč sama na sebi je premisljiva vredna, a bojimo se, da utegne to biti povod, vsled katerega se bodo srenje in okraji v dolgove zakopali, kakor so uže nekatera mesta, dežele in država. — Veliko menje pa obeta jajce, katero je nekdo v „Grazer-Zeitung“ znesel o dvema parobrodoma, ki bi naj po Muri od Graeca do Kotorija doli in gori prevažala blago, živino in ljudi. Mura je za parobrode preplitva pa tudi prederoča!

Iz Šoštanja. (Naša pošta) ljubi prav mileno nemški jezik, posebno jeni poštar. Res ne vem ali se on s tem hoče Slovincem prikupiti, da vedno nemške uradnike nastavlja; pošten slovenski kmet brez tolmača ne more včasih ničesa na pošti opraviti. Če kdo kaj slovenski zahteva, odgovori se mu: „niks bjndiš“. In vrhu vsega tega je še pa g. c. k. poštar narodnjak, ali kali? Taka je pa tudi z našim pismonošo; časnike, katere on v roke dobi, so najprej od njega prečitani; naročnik še le potem ves umazan in pokvarjen list prejme. Tudi pisma pri njem mnogokrat zaostanejo, ako si jih lastnik sam ne poišče.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zopet gredó pooblaščenci avstrijsko-ogerski k Bismarku v Berlinu pogajati se zastran nove nagodbe kupčijske. Najbolj kaže Avstriji odložiti vse tako pogajanje bodi s komkoli; kmetijstvo, obrt, fabrike, vse je potrebno pri nas varstva zoper tuje blago, ki sedaj naše dežele poplavlja, naše denarje iz cesarstva odnaša, nas vse pa v uboštvu tira. Zato je želeti, da Avstrija odpravi vse škodljive njej kupčijske nagodbe in tujemu blagu navrže colnine, kakoršna nam kaže. Slabe kupčijske nagodbe so eden izmed glavnih vzrokov našega gospodarstvenega propada. — Državni zbor je sprejel Lienbacherjev predlog o znižanju šolskega obiskovanja od 8 na 6 let ter izdelovanje dotične postave izročil odboru 24 mož potem, ko je tudi novi minister Konrad djal, da je treba na želje prebivalstva, posebno kmetškega, ozirati se. To je liberalce grozno zbolelo ter so v finančnem odboru po sili iztrgati hoteli iz ministra, ali bo v šolskih zadevah hodil Stremajerjevo pot ali ne. Toda minister se jim je takrat izvil ter ni izpovedal nič določnega, kar je liberalce tako razkačilo, da se po svojih listih prav srdito nasajajo na novega ministra. To je tega pa tako užalilo, da je svoje liberalce v slovesi do svojih prejšnjih uradnikov dunajskih tolažil rekoč: „oj, verjamite mi, jaz sem iskren prijatelj nove šole!“ No, bodemo videli, kako dolgo bodo liberalci potolaženi! — Vladini listi iščejo pri liberalcih pa tudi pri konservativnih in narodnih poslancih si takih možakarjev, ki bi ne bili ne miš ne ptič,

ampak bi vedno z vlado grofa Taaffeja vlekli. Do sedaj še jih, vsaj med našimi poslanci, niso našli. — Strašno zaupili so nemški ustavaki, ko so slišali, da je dr. Rieger nasvetoval pri stavljenji českega gledišča ozirati se na bodočo kronanje cesarja za českega kralja. Kakor je bilo prav, da so cesar bili kronani kot ogerski kralj, jednako želeti je za varnost cesarstva zoper Nemčijo, da bodo hitrej ko mogoče kronani kot česki kralj po zgledu Njih prednika cesarja Ferdinanda. V Budimpešti zboruje državni zbor ogerski, kder levičarji pod vodstvom grofa Aponya hudo prejmljejo ministra Tiszaja kažoč mu, kako Ogerska propada v vsakem oziru. Preobložena je z davki in dolgovi. Vendar to ne kroti magjarske ošabnosti. Ravno sedaj so Magjari začeli še bolj pritiskati na Hrvate vrinovši tem magjarona Pejačevića za bana namesto Mažuraniča, ki je moral odstopiti. Magjari so itak Hrvatsko ugonobili in poškodili gmotno, sedaj jo hočejo popolnem potlačiti — pa se utegnejo opeči. — Vso prodavo cesarske soli v Bosno in Hercegovino dobila je magjarska kreditna banka v Budimpešti. V Plevljah so Turki na naše vojake streljali.

Vnanje države. Skušnje nam svedočijo, kako rado se uresničuje to, kar vladini listi tajijo. No, sedaj „Grazer-Zeitung“ na vse pretege tají pisoč: ni res, da bi naš minister Halmerle bil vprašal Bismarka, ali sme Avstrija po Italijanih kresniti in da je Bismark pritrđil, ni res, da bi Bismark hotel Rusom vzeti Kurlandijo, ni res, kar angleška „Times“ pišejo: da namerava Avstrija spomladi udariti proti Solunu, na kar bo turški sultan, Rus in Italjan nad nas planil, Francozi zgrabili Bismarka, Angleži pa vsem dovažali orožja in živeža in tako veliko denarjev služili; vse to ni res. No, kaj pa, ko bi skušnja zopet drugače pokazala? — Francozi vsaj dogotovijo letos preustrojitev svoje armade po novej postavi ter imajo 968.300 izurjenih vojakov. — Rusi utrudujejo s silnimi šancami mesta ob nemškej meji: Kovno, Grodno in Belistok. — Bismark zahteva od nemškega zbora več vojakov in denarja in njegov poročevalec Karsdorf je rekel, da je tega treba ne toliko zavolj Francozov, marveč zavolj — ruskih nihilistov. — Papež Leon XIII. so nedavno poudarjali nerazvezljivost sv. zakona, italijanska vlada pa pripravlja novo postavo, vsled katere se bodo ljudje zamogli kar na 6 let ženiti in možití, potem pa narazen iti in zopet nove zaveze pričeti. Otroci se lahko materam zapuščenim prepuščajo. Prave italijanske grdobe!

Za poduk in kratek čas.

Kruci na Slov. Štajerskem.

(Spominki iz domače zgodovine.)

V. Od Velike nedelje odpodeni Kruci so se potem srditi razškropili na vse strani Ljutomerskih

goric ter ropali, požigali in divjali, da je bila strah in groza. Divjaki nataknejo in izpraznijo vse pivnice, ubogi Središčani pa z ravno živino berluzgajo po ozkih in blatnih klancih ter prevažajo od Kruccev naropano vino iz vinogradov na Središke trate. V Kajžaru so ga naložili samo iz ene pivnice 11 štrtinjakov in na Kogu iz ene 23 polovnjakov.¹⁾ Sploh so Kruci v Ljutomerskih goricah oropali in večidel tudi užgali okoli 160 bramov, kleti in preš. Ko pribrujejo k sv. Miklavžu, najdejo cerkev zaprto, farovž pa celo prazen, kajti župnik se je zavolj večje varnosti preselil k podružnici žalostne Matere v Jeruzalemu. Kmalu vderejo v zaprto cerkev, poberejo, kar ima kako vrednost, razderejo in poškodujejo nekatere altarje, potem pa hrujejo proti Jeruzalemu. Ali v slovitem babjem klancu, ki je l. 1664 spravil marsikterega Turčina ob življenje, bila je nastavljena tudi tem divjakom pogibelna past. Ni so na nje za grmovjem prežale, kakor svoje dni na Turke, junaške žene s kropom in debelim kamenjem, pač pa zopet en vitez nemškega reda, Martin Stariha, župnik Miklavževski. Dokler so Kruci po okolici razbijali, ostal je on med svojimi farani. Le en sam den je moral po službenih potih v Ptuj, pa hitro se je vrnil nazaj v Jeruzalem ter je ljudstvo svoje, tisti čas daleč razširjene fare, tako srčno nagovarjal, da se je večina faranov jemu pridružila in s vsakoterim orožjem divjim sovražnikom v bran postavila. Marsikaj se je zabilo, kar bi se bilo gotovo zgodilo, ko bi fara ne imela župnika tako srčnega in neprestrašenega, ki si je po pravici zaslužil pridobljeno ime: „Victoriosus“, t. j. premagavec.²⁾

Nekaj po Ljutomerskih goricah naropanih rečij zapeljali so Kruci precej v Središče, druge pa so spravliali za nekaj časa samo v Šalovce, kder so imeli na občinskih tratih, kakor še ljudstvo zdaj poveda, svoj „logar“. Na tako imenovanem Črncu se vidi še den denešnji več nasipov, malim hribčekom podobnih, ktere so pre Kruci si navozili, da so na njih počivali, ker je okoli precej močvarno. V Šalovecih shranjujejo še tudi nenavaden svečnik iz bronu, s katerim so si Kruci svetili in eno kladvo, ki so ga Kruci tam pozabili. Nekaj naropanelega blaga pa so jim morali kmetje celo v Nedelišče, v njihovo glavno taborišče peljati. Ko so divjaki z obilnim plenom prišli nazaj v Središče, planili so z vso besnostjo zopet nad farovž. Dobro je storil stari gospod župnik, da se je divjakom še ob pravem času prek Drave v Petrijance odtegnil, kajti divja druhal, vsa razkačena, bi se lotila gotovo tudi jegovega življenja. Farovž so do čista oropali in užgali. Strašen požar je uničil še to, kar so brezbožneži pustili, in vpepelil tudi več drugih hiš po Grabah. Potem so vdrli še v farno cerkev sv. Duha. Vse, kar je

imelo kako vrednost: kelihe, ciborij, monštranco in druge dragocenosti, ki jih niso poprej poskrili, so pobrali, altarje podrli, sesekali in sežgali, v obropano cerkev pa postavili konje in napravili tako iz hiše božje konjski hlev.¹⁾

Več tednov so Kruci še po Ljutomerskih goricah in Središki okolici razsajali in doprinašali strašne grozovitnosti in napravili okoli in okoli grozno veliko škodo. Tudi Središčanje so teh divjih gostov se že tako naveličali, da bi jim kaj radi pot prek meje pokazali. Ko so pa Kruci slutili, da se na skrivnem nekaj proti jim snuje in da tudi v Središču niso več celo varni, so sklenili pred svojim odhodom še po Središču vse poklati in požgati. Že so si nekteri teh divjakov pred rovtvežem brusili sablje, ko v bližnji kapeli ravno k sv. meši pozvoni. Bila je nedelja in ker je bilo v farni cerkvi vse razdjano, je kaplan Jurij Mikec, kterega so tržani v svojo obrambo vzeli, da mu Kruci niso kaj žalega storili, božjo službo opravljal v kapeli. Precej Središčanov obojega spola in tudi nekoliko drugih faranov, ki niso slutili, kaka nevarnost jim preti, prišlo je k sv. meši. Na zadnje pride po ulici še neka mlada deklica, katero eden „frankov“ sreča in jo nagovori: „Deklica! ne hodi zdaj k meši, zdaj ti bo vražja meša.“²⁾ Bilo je namreč sklenjeno, med sv. mešo planiti nad ljudi v kapeli zbrane, je poklati in hiše vžgati potem z vsem naropanim blagom oditi. Pa zadosti je že grozovitnosti. Bog je uslišal mile zdihljeje stiskanega ljudstva in prečrtal grozne naklepe divjakov. Ravno se Kruci pomikajo proti kapeli, da bi izvršili svoj peklenški namen, ko dojaše po veliki cesti Kruc s pismom tako naglo, da mu je konj komaj na trgu postal in se tje zvrnil in mrtev obležal; — in zdajci so pobrali Kruci nagloma svoj plen in dirjali proti „lipju“. Po ormožki cesti pa je dodirjalo vse polno vojakov, ki so Kruce do Mure podili, jih mnogo ubili in jim odvzeli precej blaga, ki so ga na Slov. Štajerskem naropali.³⁾ V zahvalo, da so bile Središke hiše pred požarom srečno obvarovane, so pristopili skoraj vsi tržani h bratovščini sv. Florijana, ki je bila takrat vpeljana. — S časom vrnili so se tudi oni, ki so pred divjaki v druge kraje pobegnili, zopet na svoj dom, ali marsikterega so solze polile, ko je zagledal namesto snažne hiše okajeno pogorišče in videl hišo božjo onečasteno in razdjano. Trebalo je več let, da so zacelile rane, ki so jih vsekali divjaki, in se je popravilo, kar je bilo razdjano. (Dalje prih.)

Smešničar 9. Pustni torek pozno zvečer pri-tava pijanec domov in obleži pred dvrmi v snegu. Črez nekoliko začne sam pri sebi premišljevat in razgovarjati se rekoč: no, snoči sem pa ga dobro se navlekel. Sam ne vem, kako mi je; ali sem

¹⁾ Središki arhiv.

²⁾ J. A. Janisch top.-stat. Lexikon I. 636 in Sim. Povođen rokopis.

¹⁾ Gašp. Adlešič, dnevnik.

²⁾ Ljudska pripovedka.

³⁾ Ljudska pripovedka.

res v snegu, ter se mi o postelji sanja, ali pa v postelji ležim in se mi o snegu sanja!

Razne stvari.

(*Stradajočim Istrijanom*) daroval je č. gosp. župnik Davorin Satler 6 fl. in č. g. Jožef Bratanič 2 fl.

(*Matica slovenska*) razpošlje kmalu letošnje knjige, občni zbor obhaja bržčas 14. aprila t. l.

(*Narodna tiskarna*), ki izdaja „Slov. Narod“, izkazala je pri občnem zboru premoženja 28.397 fl.

(*Koroška družba kmetijska*) obhaja občni zbor v Celovci dne 10. in 11. marca.

(*Okolica celovška*) z mestom vred šteje 22055 Slovencev, a samo 7294 Nemcev, ali vendar bili so nameščeni 3 zaporedni okrajni sodniki slovensčine nevesči.

(*Dva suroveža*) iz Župečke vasi, J. Škerbak in J. Močnik, nista hotela mariborskemu cestinarju, 70letnemu V. Dvoršaku, 12 kr. cestnine plačati marveč ga potisnila pod kolesa in mu desno nogo zlomila.

(*Skladišče za blago*) želi mesto postaviti v Melji blizu železniške postaje.

(*Huzar obesil*) je se v konjeniškeji kosarni v Mariboru.

(*V Podčetrtku*) bil je shod veljavnih mož, ki so se pogovarjali o železnici iz Grobelne ob južnej železnici nad Šmarije, Slatino, Rogatec, kraj Sotle do Brežice.

(*Nabor novincev*) za domači regiment Litzelhofen bo 8.—31. marca v Ptuj (1788 je fantov, ki so pozvani pred komisijo), 1.—12. aprila za celjsko okolico (2768), 12. aprila za Celje (35), 14.—20. aprila v Brežicah (1086). Druga komisija nabira 8.—18. marca iz mariborske okolice (1783), 18. marca iz Maribora (89), 20.—24. marca v Ljutomeru (607), 30. marca do 3. aprila v Radgoni (823), 5.—12. aprila v Lipnici (1315) in 14. do 20. aprila v Slov. Gradci (962).

(*Vsi otroci na ginjah umrli*) so posestniku Gorenjškemu v Stranicah konjiškega okraja in njegovemu kočarju L. Volčiču.

(*Guzaj*) tirjal je 19. febr. v Mosteb pri Štorah od posestnika M. Gajšeka denarjev in, ker jih ni dobil, koči streho užgal. Gajšek je ustrelil za tolovajem in ogenj ugasnil. Toda Guzaj je iz gozda streljal nazaj in Gajšeka nevarno zadel ter zopet v hišo za njim vdrl in vrpal sukno in uro.

(*Žandarstvo c. k. deželno poveljstvo*) doposlalo je „Slov. Gosp.“ uradbeni popravek ter pravi, „da je vsled uradne preiskave popolnem neresnična in izmišljena „Razna stvar“ v 5. številki od 29. jan. t. l. kder je bilo brati, kako je Guzaj v Podčetrtku v krčmi bil enkrat kot ženska oblečen, drugič kot gospod ter pogostil 3 žandarje in potem pete odnesel zapisavši na vežine dveri: Jaz sem Guzaj.“ Dobro, a mi dostavimo, da smo zanimivo „Razno stvar“ zajeli iz nemških listov v Gradci in Mariboru.

(*Odprto pismo štajersko slovenskim deželnim in državnim poslancem*). 22. t. m. bil je štajerski železniški shod sklican od kupčijske zbornice v Gradci. Povabljeni so bili vsi okrajni zastopi, in tudi posamezni veljavni možje, med temi vsi poslanci iz Štajerskega; vsaj tako nam je gosp. dr. Foregger povedal. Ker je železniško vprašanje za celo deželo, posebno za spodnje-štajersko, jako važno, se je omenjenega shoda nad 200 zastopnikov udeležilo. Pogrešali pa smo naših poslancev! Kako to? Ali niso bili povabljeni, ali pa jim na gmotnem interesu svojih volilcev tako malo ležeče, da takšne važne zadeve prezirajo? Prosimo za odgovor! Z najodličnejšim spoštovanjem

Jože Lipold v Mozirji.

(*Pojasnilo*) poslanci g. dr. Dominkuš, g. dr. Radaž, g. Flašer bi se bili radi udeležili, toda nobeden izmed njih ni bil povabljen, a nepovabljeni stavijo se za dveri.

(† *Franc Goedel*) oče našega državnega poslanca in predsednika državnemu zboru g. barona Goedeln, je umrl v Mariboru 89 let star. Bil je še čvrstega zdravja ter bi bil kaj rad 90. leto doživel. Toda naglo pljučno vnetje ga je pobralo pred 15. aprilom t. l. Rajni je bil l. 1809 deželni brambovec in v bitki pred Gjurom od Francozov hudo ranjen. Njegova sina sta postala barona in starejši je grajščak Šmarijski, eden izmed vnukov služi pri avstrijskem poslaništvu v Teheranu na Perzijskem.

(*Nauk slovenskim županom*) kako jim je delati, kadar opravljajo domačega in izročena področja dolžnosti, pisal Anton Globočnik, c. k. okrajni glavar, na slovenski jezik preložil Franc Levstik. Tako se zove knjiga izišla v Ljubljani v založbi gg. Klein in Kovač. Velja 1 fl. 80 kr. Spisana je z oziranjem na postave in razmere na Kranjskem, vendar jo vsem priporočamo, ki take knjige potrebujejo, posebno pa zaradi čiste, pravilne, izredno lepe slovensčine. Fr. Levstik uže dolgo slovi kot temeljito učen jezikoslovec in torej opozorimo svoje čitatelje zlasti na slovstvene opazke in slovniček knjigi pridjani.

(*Vabilo*). Odborova seja družbe duhovnikov se bo obhajala 4. marca ob 2 popoldne v kn. šk. pisarnici, h kateri se oč. gg. odborniki s tem naznanilom vljudno vabijo.

Predstojništvo družbe duhovnikov.

(Č. g. *Valentin Stiplovšek*) je prezentiran za faro sv. Duha v Ločah.

(*Dražbe*). 1. marca Marija Peperko v Hajnskem 750 fl., Matej Potočnik na Strmci ptuj. okraja; 2. marca Martin Braček v Gomilicah ptuj. okr.; Ana Kranje 800 fl. v Konjicah, Gotfried Hudej v Mariboru 15000 fl. 4. marca Jož. Ribič v Ptuj.

Loterijske številke:

V Trstu 21. februarja 1880: 34, 8, 48, 17, 85.
V Lincu „ „ 71, 13, 83, 88, 34.
Prihodnje srečkanje: 6. marca 1880.

da se okraji in srenje začnejo za celo podjetje zanimati. Spodnji Štajer zastopajo dr. Reiser, dr. Nekerman in — čuda velika — dunajski advokat in celjski poslanec dr. Forregger. Reč sama na sebi je premisljiva vredna, a bojimo se, da utegne to biti povod, vsled katerega se bodo srenje in okraji v dolgove zakopali, kakor so uže nekatera mesta, dežele in država. — Veliko menje pa obeta jajce, katero je nekdo v „Grazer-Zeitung“ znesel o dvema parobrodoma, ki bi naj po Muri od Graea do Kotorija doli in gori prevažala blago, živino in ljudi. Mura je za parobrode preplitva pa tudi prederoča!

Iz Šoštanja. (Naša pošta) ljubi prav mileno nemški jezik, posebno jeni poštar. Res ne vem ali se on s tem hoče Slovincem prikupiti, da vedno nemške uradnike nastavlja; pošten slovenski kmet brez tolmača ne more včasih ničesa na pošti opraviti. Če kdo kaj slovenski zahteva, odgovori se mu: „niks bjndiš“. In vrhu vsega tega je še pa g. c. k. poštar narodnjak, ali kali? Taka je pa tudi z našim pismonošo; časnike, katere on v roke dobi, so najprej od njega prečitani; naročnik še le potem ves umazan in pokvarjen list prejme. Tudi pisma pri njem mnogokrat zaostanejo, ako si jih lastnik sam ne poišče.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zopet gredó pooblaščenci avstrijsko-ogerski k Bismarku v Berlinu pogajati se zastran nove nagodbe kupčijske. Najbolj kaže Avstriji odložiti vse tako pogajanje bodi s komkoli; kmetijstvo, obrt, fabrike, vse je potrebno pri nas varstva zoper tuje blago, ki sedaj naše dežele poplavlja, naše denarje iz cesarstva odnaša, nas vse pa v ubošstvo tira. Zato je želeti, da Avstrija odpravi vse škodljive njej kupčijske nagodbe in tujemu blagu navrže colnine, kakoršna nam kaže. Slabe kupčijske nagodbe so eden izmed glavnih vzrokov našega gospodarstvenega propada. — Državni zbor je sprejel Lienbacherjev predlog o znižanju šolskega obiskovanja od 8 na 6 let ter izdelovanje dotične postave izročil odboru 24 mož potem, ko je tudi novi minister Konrad djal, da je treba na želje prebivalstva, posebno kmetškega, ozirati se. To je liberalce grozno zbolelo ter so v finančnem odboru po sili iztrgati hoteli iz ministra, ali bo v šolskih zadevah hodil Stremajerjevo pot ali ne. Toda minister se jim je takrat izvil ter ni izpovedal nič določnega, kar je liberalce tako razkačilo, da se po svojih listih prav srdito nasajajo na novega ministra. To je tega pa tako užalilo, da je svoje liberalce v slovesi do svojih prejšnjih uradnikov dunajskih tolažil rekoč: „oj, verjamite mi, jaz sem iskren prijatelj nove šole!“ No, bodemo videli, kako dolgo bodo liberalci potolaženi! — Vladini listi iščejo pri liberalcih pa tudi pri konservativnih in narodnih poslancih si takih možakarjev, ki bi ne bili ne miš ne ptič,

ampak bi vedno z vlado grofa Taaffeja vlekli. Do sedaj še jih, vsaj med našimi poslanci, niso našli. — Strašno zaupili so nemški ustavaki, ko so slišali, da je dr. Rieger nasvetoval pri stavljenji českega gledišča ozirati se na bodočo kronanje cesarja za českega kralja. Kakor je bilo prav, da so cesar bili kronani kot ogerski kralj, jednako želeti je za varnost cesarstva zoper Nemčijo, da bodo hitrej ko mogoče kronani kot česki kralj po zgledu Njih prednika cesarja Ferdinanda. V Budimpešti zboruje državni zbor ogerski, kder levičarji pod vodstvom grofa Aponya hudo prejmljejo ministra Tiszaja kažoč mu, kako Ogerska propada v vsakem oziru. Preobložena je z davki in dolgovi. Vendar to ne kroti magjarske ošabnosti. Ravno sedaj so Magjari začeli še bolj pritiskati na Hrvate vrinovši tem magjarona Pejačevića za bana namesto Mažuraniča, ki je moral odstopiti. Magjari so itak Hrvatsko ugonobili in poškodili gmotno, sedaj jo hočejo popolnem potlačiti — pa se utegnejo opeči. — Vso prodavo cesarske soli v Bosno in Hercegovino dobila je magjarska kreditna banka v Budimpešti. V Plevljah so Turki na naše vojake streljali.

Vnanje države. Skušnje nam svedočijo, kako rado se uresničuje to, kar vladini listi tajijo. No, sedaj „Grazer-Zeitung“ na vse pretege tají pisoč: ni res, da bi naš minister Halmerle bil vprašal Bismarka, ali sme Avstrija po Italijanih kresniti in da je Bismark pritrđil, ni res, da bi Bismark hotel Rusom vzeti Kurlandijo, ni res, kar angleška „Times“ pišejo: da namerava Avstrija spomladi udariti proti Solunu, na kar bo turški sultan, Rus in Italjan nad nas planil, Francozi zgrabili Bismarka, Angleži pa vsem dovažali orožja in živeža in tako veliko denarjev služili; vse to ni res. No, kaj pa, ko bi skušnja zopet drugače pokazala? — Francozi vsaj dogotovijo letos preustrojitev svoje armade po novej postavi ter imajo 968.300 izurjenih vojakov. — Rusi utrudjejo s silnimi šancami mesta ob nemškej meji: Kovno, Grodno in Belistok. — Bismark zahteva od nemškega zbora več vojakov in denarja in njegov poročevalec Karsdorf je rekel, da je tega treba ne toliko zavolj Francozov, marveč zavolj — ruskih nihilistov. — Papež Leon XIII. so nedavno poudarjali nerazvezljivost sv. zakona, italijanska vlada pa pripravlja novo postavo, vsled katere se bodo ljudje zamogli kar na 6 let ženiti in možití, potem pa narazen iti in zopet nove zaveze pričeti. Otroci se lahko materam zapuščenim prepuščajo. Prave italijanske grdobe!

Za poduk in kratek čas.

Kruci na Slov. Štajerskem.

(Spominki iz domače zgodovine.)

V. Od Velike nedelje odpodeni Kruci so se potem srditi razškropili na vse strani Ljutomerskih